

Cartes

Moltes gràcies

Família Canal i Zaragoza. Tossa de Mar.

Volem fer arribar el nostre agraïment a tots els familiars i amics que ens heu acompanyat en els tristos moments del comiat del nostre estimat Miquel.

A l'equip sanitari del CAP de Tossa de Mar, personal del SEM, i metges i infermeres de la Unitat de Medicina Intensiva de l'hospital Dr. Josep Trueta, agrair-vos la professionalitat, dedicació, esforç i, sobretot, la tendresa que ens heu demostrat, i tot el que heu fet per salvar la vida del nostre fill i germà.

Moltes gràcies a tots els que, amb el vostre pensament o la vostra presència, li heu donat un últim adéu al nostre costat.

No érem supersticiosos, però aquest 2013...

Lluís Torner i Callicó. girona.

Com diu el títol, no érem ?supers?ticiosos, però... renoi!, el passat 2013 ens n'hi ha fet tornar, realment, entre l'economia i la política, n'hi ha hagut per donar i per vendre.

Ha arribat un moment que els ciutadans normals, els que no desitgem altra cosa que: Veure que tot funciona bé, que tothom pugui viure dignament, amb bon nombre de llocs de treball, que hi hagi més seguretat ciutadana, que desaparegui la violència, que tothom, persones i comunitats, ens respectem, etc.; veiem, amb tristor, que talment com van les coses és gai?rebé una mera utopia.

Diguin el que diguin, en alguns àmbits, polítics i empresarials, hi ha senyals evidents de corrupció i/o d'irregular funcionament, tot i que ningú vulgui ser-ne responsable; les fortes retallades que se'ns imposen -necessàries o no- creen malestar, desencís i atur; augmenta la inseguretat; la pobresa afecta cada vegada més gent; la justícia, segons quina, no sempre genera prou confiança, etc.

El Govern de l'Estat, en mans del partit que té la majoria, pren decisions que no agraden a tots, fent el sord a les crítiques d'altres partits, i de bona part dels ciutadans que aquests representen. Entre algunes de les diferents Comunitats Autònomes, les relacionssón tibants, en especial pel que fa a les dures crítiques envers la nostra, sols cal veure les adreçades al nostre President, pel seu discurs de fi d'any; doncs en un tema sí que van totes unides, és pel que fa a la nostra pacífica sol·licitud de pretendre decidir sobre el que volem ser.

Fins i tot, entre els representants dels diferents partits del nostre Parlament, hi ha fortes discrepàncies de parers, en temes ben importants, que necessitarien unitat.

Per això els que som grans, i voldríem el millor per als nostres fills i néts, estem preocupats, enfront d'aquest panorama, i l'única cosa que desitgem és que tothom, polítics, empresaris i els propis ciutadans, ens adonem que mentre tothom no estigui disposat a entendre's, respectant-se mútuament i honestament, i arromangar-se, posant tot l'interès en trobar solucions per sortir-nos-en el millor possible, serà difícil que ho ?pu?guem aconseguir.

Tant de bo que el nou any acabat d'estrenar, el primer dia del qual està destinat a la PAU, ?pu?guem començar a veure les anhelades millores. Que deixin de ser un somni d'uns quants, i es vagin transformant en una gran realitat. Aquest seria el nostre humil desig, per aquest ANY 2014.

Contaminació acústica i partits polítics

JOSEP M. ALBAIGÈS. CASSÀ DE LA SELVA.

Un ajuntament no pot concedir permís per posar música o fer sessions de discoteca en locals que no estiguin degudament insonoritzats. Això en qualsevol país avançat es respecta i es fa complir de manera estricta sempre en benefici del descans dels veïns. Aquí a Catalunya tots els partits polítics s'hi haurien de comprometre públicament i sense excepcions. Estem a Europa en ple segle XXI; ja n'hi ha prou d'ignorar les lleis.

Alfons Quintà i el fonamentalisme català

Joan Boronat Lecha. BLANES.

El Diari de Girona, tot i no ser d'abast nacional, segur que arriba als despatxos de molts polítics i gent influent, que poden assabentar-se d'aquesta manera de les opinions, d'ampli color polític, a les quals dona cabuda aquest diari; simples cartes al director, o articles, com els del Sr. Alfons Quintà, amb qui discrepo, en ocasió de l'article a La Guspira, del 29-12-13.

Sembla una autèntica bajanada atrevir-se a debatre amb un periodista de la seva talla, que ha estat corresponsal a països llunyans i que ha ocupat càrrecs d'alta responsabilitat a la televisió i als diaris; però, em sobta que compari el fonamentalisme islàmic amb l'independentisme català, dient que té moltíssims punts de similitud i superposició.

Manifesta que un d'elemental és la falsificació de la història. Parla de la manipulació històrica d'Ossama bin Laden, i situa l'Artur Mas al seu nivell, quant a fal·làcies, tot i que diu que en Mas manipula a partir d'altres coordenades (!?).

Doncs miri, Sr. Quintà, jo, amb paraules més planeres, el que se sol dir "clar i català", amb el supòsit que es publiqui la carta, li diria, per una banda, que no em deixo manipular per les estratègies d'en Mas, i per una altra, que vostè confon el desig de llibertat dels catalans, digui-l'hi fonamentalisme si vol, amb el fonamentalisme imperialista espanyol, aquest sí, tergiversador d'història; i no em refereixo a la història de tres-cents anys enrere, que, si me la crec o no, no és perquè ho diguin els llibres, sinó perquè en tinc prou amb comparar-la amb el període històric, des que tinc ús de raó, per saber qui és el culpable i els que tergiversen i s'inventen la història, i no ens deixen respirar lliures.

Jo, com vostè, tampoc confio amb en Mas, però si fracassa, no serà pel que digui, sinó pel que deixi de fer.

No ens donarà aquesta alegria...

Juan Carlos Alonso. Flaçà

"Jo dedicaré tots els meus esforços a evitar que tant els catalans com la resta d'espanyols es vegin perjudicats per una iniciativa política que només ha aconseguit generar incerteses, inestabilitat i fractura social". (Mariano Rajoy, Telenotícies migdia TV3, 14.31).

Què vol dir? Que dimiteix? No ens donarà aquesta alegria?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/01/04/cartes/650347.html?utm_source=rss